

Preken i Fjellhamar kirke 23. mai 2010

Pinsedag

Kapellan Elisabeth Lund

Den Hellige Ånd suser gjennom historien og skaper liv og bevegelse.

Han svevde over vannene den gangen da Gud skapte verden.

Guds Ånd ble blåst inn i Adam, og gjorde mennesket som var formet av jord til et levende vesen.

Da Jesus ble unnfanget i Maria, var det ved Den Hellige Ånd det skjedde, og da Jesus talte og gjorde under var det ved Helligåndens kraft.

Da Jesus skulle forberede disiplene sine på at han skulle dø, trøstet han dem med at de skulle få Den Hellige Ånd. De skulle få Guds nærvær, selv når Jesus hadde dratt. Dette løftet om Den Hellige Ånd, om Guds livgivende tilstedeværelse, som Jesus gav til disiplene sine, er pretekst i dag.

Før jeg leser den skal vi synge høytidsverset på nr 215.

O lue fra Guds kjærlighet, o visdom fra det høye

Som falt på dine vitner ned, gi lys til troens øye!

Om livets ord vi samles her, vis oss at Kristi løfte er et evig ja og amen!

Vår Frelser ved Guds høyre hånd, å, send oss nå din Hellig Ånd, velsign oss alle sammen!

Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Johannes i det 14. kapittel:

Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud.

Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal bli hos dere for alltid: sannhetens Ånd.

Verden kan ikke ta imot ham, for verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. Men dere kjenner ham; han blir hos dere og skal være i dere.

Jeg skal ikke la dere bli igjen som foreldreløse barn, jeg kommer til dere.

Om en liten stund ser ikke verden meg mer. Men dere ser meg, for jeg lever, og dere skal også leve.

Den dagen skal dere skjønne at jeg er i min Far, og at dere er i meg og jeg i dere. Den som har mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal elskes av min Far. Også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.

Slik lyder Herrens ord.

Når Jesus snakker om Den hellige Ånd, snakker han samtidig om livet. Om at han lever og at vi skal leve. Han snakker om kjærligheten. Om at han elsker oss og at vi skal elske ham. Og han snakker om sannheten. Om sannhetens Ånd.

Denne Ånden skal disiplene få.

På pinsedagen, ti dager etter at Jesus hadde dratt opp til himmelen, satt disiplene sammen i Jerusalem. Og plutselig kom det et brus fra himmelen som når det blåser en sterk storm, og det fylte huset der de satt. Det kom også ildtunger til syne som satte seg over hodene til hver av dem. Og de ble fylt av Den Hellige Ånd og begynte å snakke på andre språk. Det var folk fra mange land som bodde i Jerusalem, og en stor mengde samla seg rundt disiplene fordi de hørte den brusende lyden da Ånden kom. Alle som var der hørte at disiplene snakka på hver av dem sitt morsmål.

Det var voldsomme greier, og etterpå ble rundt tre tusen mennesker døpt og med i menigheten. Ånden kom og satte i gang en bevegelse. Det ble liv. Kirken ble til.

Merker vi at Ånden gir liv, i kirka vår og i livene våre?

Ånden skaper bevegelse. Jeg tror det er Ånden som beveger oss til kirken, til fellesskapet, til dåpen, til nattverden. Og det er Ånden som beveger oss ut i hverdagen, til hverandre. Til livet, til kjærligheten og til Sannheten. Ånden gir alt liv, og den gjør oss til en kirke – til Guds felleskap.

Ånden er alltid i bevegelse, og lar seg ikke fange eller forklare. Han er pusten vår, den som gir oss liv, og han er Gud i oss. På en gang.

Det er Guds Ånd som skaper våren, som vi sang med ordene til Grundtvig da gudstjenesten starta:

Alt skapes av den Ånd som daler,
alt virkes av den Ånd som taler,
den Ånd som skjenker lys og trøst
av kjærlighet med sannhets røst..

Vi mennesker har fått livet som en gave fra Gud, gjennom at Gud puster liv i oss.

Å leve er å puste, å motta Guds Ånd, Guds pust, hver gang vi puster inn for så å gi den tilbake til Gud hver gang vi puster ut.

Vi kjenner Guds Ånd fordi vi lever. Fordi vi puster.

Vi kan sammenligne Guds Ånd med lyset.

Lyset gjør at vi kan se, og det bringer liv og farger og nye krefter. Alle planter strekker seg mot lyset, og nå som våren er her lokker lyset fram nytt liv i alt som gror. Vi merker det kanskje vi også. Vi blir litt våryre, og ser kanskje litt lysere på livet. Vi får mer humør og krefter. Vi merker hva lyset gjør med oss.

Sånn er det med Ånden også. Han som bor i oss. Han er Livgiveren og Trøsteren. Den vi strekker oss mot og lengter etter.

Mange mennesker lengter og leter etter Gud og etter åndelige opplevelser. Men vi trenger ikke å lete, for Gud er hos oss. Han er inni oss.

Tør vi å la sannhetens Ånd få større plass i livet vårt? Han som vil skape nytt liv. Gi oss liv og farger og kraft.

Hva betyr det å gi større plass til Ånden da?

Jeg tenker at det har sammenheng med å oppriktig be bønner fra Fadervår: la din vilje skje. Å virkelig puste ut alt vårt eget, alt som fremmer vår egen sak, all egoisme og puste inn Guds vilje, kjærligheten til Gud og mennesker. Å leve i Ånden. La Sannhetens Ånd puste i oss. La din vilje skje.

Sannhetens Ånd viser oss sannheten om Jesus og sannheten om oss selv. Den Hellige Ånd er lyset som faller på Jesus sånn at vi kan se ham med hjertet.

Og den Hellige Ånd er lyset som viser oss hvem vi egentlig er.

Mange av oss har nok erfart hva det kan gjøre med en relasjon til et annet menneske når vi klarer å være helt ærlige. Når vi tør å ta sjansen på å åpne oss og dele noe av det innerste og sanneste i oss.

Når vi opplever at det blir tatt imot og når det andre mennesket også lar oss få del i sannheten om dem. Da skjer det noe. Sannheten og ærligheten setter livskraftene fri, og gjør at vi kjenner at livet og kjærligheten kommer tettere på oss. Det angår oss.

Guds Ånd kan hjelpe oss å se sannheten om oss selv og sannheten om Gud. Han hjelper oss til et sant møte mellom oss og Gud. Der vi kan få erfare at ærlighet møter kjærlighet.

Ånden viser oss sannheten, og vil sette oss fri sånn at vi kan bli hele mennesker som kan leve ut det livet som Gud har gitt oss. Ånden setter oss i bevegelse.

Det står i Bibelen at Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet. Det kan komme mye godt utav å gi plass til Guds Ånd, og jeg tror det er noe vi kan begynne hver nye dag med . Å puste ut vårt eget og puste inn Guds Ånd.

Den Hellige Ånd beveger oss framover. Etterpå fram hit til alterbordet. Han viser oss veien til Jesus. Til sannheten, til kjærligheten og selve livet.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir en sann Gud fra evighet til evighet.